

خشکسالی در راه است!

دولت برای مقابله با خشکسالی های شدید احتمالی چه راهکارهایی اندیشیده است؟

به خودکفایی و رشد و توسعه برسد در ابتدا باید شیوه های آبیاری کشاورزان را تغییر داده و از شکل سنتی به سمت آبیاری بارانی قطره ای و دیگر شیوه های مدرن برود. در شیوه های مدرن آبیاری از یک سو مصرف آب به یک چهارم تقلیل یافته و از سوی دیگر تولیدات کشاورزی به دو یا سه برابر افزایش می یابد. به راستی تاکنون به چند درصد اهداف برنامه های سوم و چهارم توسعه در زمینه تأمین آب مصرفی شهری و روستایی و جلوگیری از صدمات خشکسالی رسیده ایم؟

از خشکسالی تا مهاجرت

بروز خشکسالی در کشورمان یک واقعیت انکارنشده است. اما آنچه مهم است تلاش مسئولان و دست اندکاران امر برای کاهش و به حداقل رساندن خسارت های این متدیده طبیعی می باشد. به نظر می رسد مردان رییس جمهور احمدی نژاد باید نسبت به این چالش مهم با دقت بیشتری اندیشه کنند!

همواره وقتی میزان بارندگی در منطقه ای کاهش می یابدت مسئولان کشور در اولین گام مجبورند برای تأمین آب شرب مردم آن منطقه اقدام به حفر چاه های عمیق و نیمه عمیق متعدد نمایند. حاصل این حرکت برداشت بیش از حد آب از سفره های زیرزمینی کشور خواهد بود. مدت ها است که هم به یکباره سطح حفره های آب زیرزمینی کشور به شدت پایین خواهد آمد. این در حالی است که برای جایگزینی هر مترمکعب آب سفره های زیرزمینی باید مدت ها زمان طی شود. در عین حال با کاهش بارندگی و بروز خشکسالی ت دامداران برای تأمین آب مورد نیاز دام های خودت به مراتع دور و نزدیک هجوم آورده و موجت نابودی مراتع کشور می شوند. ادامه این چرخهت بروز ضایعات و خسارات دیگر به چرخه غذایی کشور است. در نهایت افزایش مهاجرت روستاییان به شهرها و عواقب متعدد ناشی از آن اتفاق خواهد افتاد.

به نظر می رسد وقت آن رسیده که برای مقابله با حوادثی همچون خشکسالی که در نگاه مسئولان تبدیل به حادثه ای عادی شده است به صورت ریشه ای عمل کرده و راهکارهای مناسبی بیندیشیم.

متأسفانه علیرغم اینکه ایران در منطقه خشک و گرم جهان واقع شده و متوسط بارندگی سالانه آن حدود ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلیمتر - معادل یک سوم متوسط بارندگی مناطق جهان - می باشد اما تاکنون هیچ اقدام همه جانبه و هدفمندی برای مقابله با خشکسالی و ضررهای ناشی از آن صورت نگرفته است. این در حالی است که ۹۲ درصد آب شیرین کشور به مصرف کشاورزی می رسد. به علاوه ت در حالی که متوسط بارندگی در کشورمان یک سوم متوسط بارندگی جهانی (سالانه ۸۰۰ تا ۸۵۰ میلیمتر) می باشدت عمده شیوه های آبیاری در بخش کشاورزی کشور به صورت سنتی و غرقابی است. به نظر می رسد اگر دولت در نظر دارد در اقتصاد کشاورزی که غذای مردم کشور از آن تأمین می شودت

طبق ت پیش بینی های رسمی انجام شده ت استان ۷ کشورمان امسال با خشکسالی شدید مواجه خواهند شد. بر این اساس ت استان هایی که با خشکسالی شدید دست به گریبان هستندت شامل سیستان و بلوچستان ت خراسان جنوبی ت یزدت هرمزگانت کرمانت فارس و بخش هایی از استان خراسان رضوی می باشند. البته مردمان استان های نیمه شرقی و جنوبی کشور سالیان سال است که با مشکل کم آبی مواجهند. بر اساس آمارهای سازمان هواشناسی ت در سال گذشته میزان بارندگی در استان های یاد شده بین ۴۰ تا ۷۲ درصد نسبت به سال قبل از آن کاهش یافته است. با توجه به اینکه اکثر استان های یاد شده جزو استان های در حال توسعه کشور هستند و اقتصاد آنها بر پایه فعالیت های کشاورزی استوار است ت باید در انتظار مشکلات عدیده اقتصادی ناشی از خشکسالی برای مردم این منطقه بود.

قرض الحسنه ت ۴ درصد

سود تسهیلات بانک های خصوصی به ۱۷ درصد کاهش یافته است.

نرخ سود تسهیلات بانک های خصوصی و مؤسسات اعتباری از سوی شورای ت و اعتبار ۱۷ درصد تعیین شده است. بر این اساس ت بانک های خصوصی و مؤسسات مالی و اعتباری ملزم به کاهش نرخ سود تسهیلات خود شده اند. کلیه مؤسسه های مالی و اعتباری نظیر صندوق های قرض الحسنه ت تعاونی های اعتباری و حتی سایر مؤسساتی که فاقد مجوز فعالیت از بانک مرکزی باشندت باید این مصوبه را اجرا کنند. به موازات ت رعایت نرخ های یاد شده برای عقود مبادله ای (فروش اقساطی ت اجاره به شرط تملیک ت جعاله ت سلف و خریدین قطعی) توسط مؤسسه های مالی و اعتباری مذکور ضروری و لازم است. بر اساس این مصوبه ت اخذ هر گونه مبلغ دیگری تحت عنوان کارمزد یا عنوانی دیگر از متقاضیان و نیز مربوط کردن اعطای تسهیلات به گذاشتن ست زده نزد مؤسسه ت مجاز نمی باشد. به گزارش واحد اطلاعات و اخبار «اقتصاد ایران» ت اعطای وام قرض الحسنه با کارمزد حداکثر ۴ درصدت از دیگر مصوبات این جلسه شورای ت و اعتبار بوده است.

دغدغه کشاورزان

مسأله تأمین منابع آب مصرفی شهروندان و کشاورزان مناطق و استان های کم آب کشورت به دغدغه مسئولان کشور تبدیل شده است. شاید اولین راهکار حل این موضوعت جیره بندی باشد که خود نوعی تلاش برای حل کردن معلول است تا رفع علت. از سوی دیگر اقدامی که سال های سال است متأسفانه به سیاستی عادی و همیشگی تبدیل شده است ت بازت دراخت بخشی از خسارت وارد شده از ناحیه خشکسالی به کشاورزان و یا استمهال بدهی ها و وام آنان به بانک ها بوده است که البته هرگز راهگشا و مؤثر نبوده است. به راستی ت برای حل این مسأله چه اقدام مؤثری می توان انجام داد؟